

26/2008 ΠΛΗΜΜ ΡΟΔ

ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΕΙΟ ΡΟΔΟΠΗΣ

Αριθμ. 26/2008

Δικαστές Χ. Δημητριάδης, Πρόεδρος, Νεκταρία Σουκαρά, Η. Μέτσακας

Εισαγγελεύς Α. Κεσίσης, Αντεισαγγελεύς Πρωτοδικών

Σχετικές διατάξεις: άρ. 13 εδ. στ` ΠΚ - άρ. 2 παρ. 1 και 3, 12, 66 παρ. 1 και 3 Ν. 2121/1993

Με το ως άνω Βούλευμα έγινε δεκτή η πρόταση του Αντεισαγγελέως Α. Κεσίση, η οποία έχει ως εξής:

Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρ. 66 Ν. 2121/1993, (όπως η παρ. 1 ισχύει μετά την αντικατάσταση της, από το άρ. 88 παρ. 9 Ν. 3057 της 9/10.10.2002, ΦΕΚ Α` 289), τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή 2.900-15.000 ευρώ όποιος χωρίς δικαίωμα και κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου ή διατάξεων των κυρωμένων με νόμο πολυμερών διεθνών συμβάσεων για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας εγγράφει έργα ή αντίτυπα, αναπαράγει αυτά άμεσα ή έμμεσα, προσωρινά ή μόνιμα, με οποιαδήποτε μορφή, εν όλω ή εν μέρει, μεταφράζει, διασκευάζει, προσαρμόζει ή μετατρέπει αυτά, προβαίνει σε διανομή αυτών στο κοινό με πώληση ή με άλλους τρόπους ή κατέχει με σκοπό διανομής, εκμισθώνει, εκτελεί δημόσια, μεταδίδει ραδιοτηλεοπτικά κατά οποιονδήποτε τρόπο, παρουσιάζει στο κοινό έργα ή αντίτυπα με οποιονδήποτε τρόπο, εισάγει αντίτυπα του έργου που παρήχθησαν παράνομα στο εξωτερικό χωρίς τη συναίνεση του δημιουργού και γενικά εκμεταλλεύεται έργα, αντίγραφα ή αντίτυπα που είναι αντικείμενο πνευματικής ιδιοκτησίας ή προσβάλλει το ηθικό δικαίωμα του πνευματικού δημιουργού να αποφασίζει για τη δημοσίευση του έργου στο κοινό, καθώς και να παρουσιάζει αυτό αναλλοίωτο χωρίς προσθήκες ή περικοπές, ενώ κατά τη διάταξη της παρ. 3 του αυτού, ως άνω, άρ. 66 Ν. 2121/1993, ορίζεται ότι, αν το όφελος που επιδιώχθηκε ή η ζημία που απειλήθηκε από τις πράξεις των παρ. 1 και 2 είναι ιδιαίτερα μεγάλο, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή 2 έως 10 εκατομμυρίων δρχ.

Περαιτέρω, κατά το άρ. 2 παρ. 1 και 3 του ίδιου νόμου, ως έργο νοείται κάθε πρωτότυπο πνευματικό δημιούργημα λόγου, τέχνης ή επιστήμης, που εκφράζεται με οποιαδήποτε μορφή, ιδίως τα γραπτά ή προφορικά κείμενα, οι μουσικές συνθέσεις, με κείμενο ή χωρίς, τα θεατρικά έργα, με μουσική ή χωρίς, οι χορογραφίες και οι παντομίμες, τα οπτικοακουστικά έργα, τα έργα των εικαστικών τεχνών, στα οποία περιλαμβάνονται τα σχέδια, τα έργα ζωγραφικής και γλυπτικής, τα χαρακτηριστικά έργα και οι λιθογραφίες, τα αρχιτεκτονικά έργα, οι φωτογραφίες, τα έργα των εφαρμοσμένων τεχνών, οι εικονογραφήσεις, οι χάρτες, τα τρισδιάστατα έργα που αναφέρονται στη γεωγραφία, την τοπογραφία, την αρχιτεκτονική ή την επιστήμη. Επομένως, μεταξύ των έργων αυτών περιλαμβάνεται και τα επιστημονικά βιβλία, τα οποία αποτελούν πνευματικό έργο του δημιουργού τους, Ο δημιουργός έχει το ηθικό (άρ. 12 παρ. 2 Ν. 2121/1993), αλλά και το περιουσιακό δικαίωμα επί του έργου του. Το τελευταίο αποτελεί οικονομικό αγαθό που δύναται να διαθέτει κατ` αρέσκεια και να το εκμεταλλεύεται εμπορικά είτε μόνος του είτε μεταβιβάζοντας το με σύμβαση εκμετάλλευσης σε τρίτο φυσικό ή νομικό πρόσωπο σύμφωνα με την πρόβλεψη του άρ. 12 παρ. 1 Ν. 2121/1993. Η πράξη της αναπαραγωγής του πρωτότυπου έργου με οποιαδήποτε μορφή τελείται και με τη φωτοτύπησή του σε περισσότερα

αντίγραφο. Το αδίκημα λαμβάνει κακουργηματική μορφή αν ο υπαίτιος τελεί τις παραπάνω πράξεις κατ' επάγγελμα ή αν οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες έγινε η πράξη μαρτυρούν ότι ο υπαίτιος είναι ιδιαίτερα επικίνδυνος για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας ή των συγγενικών δικαιωμάτων, οπότε επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι 10 ετών και χρηματική ποινή 5 έως 20 εκατομμυρίων δραχ., καθώς και αφαίρεση της αδείας λειτουργίας της επιχείρησης, στα πλαίσια της οποίας εκτελέσθηκε η πράξη, θεωρείται ότι η πράξη έχει τελεσθεί κατ' επάγγελμα και όταν ο δράστης έχει καταδικασθεί για αδικήματα του άρθρου αυτού ή για παράβαση των διατάξεων περί πνευματικής ιδιοκτησίας που ίσχυαν πριν από αυτό με αμετάκλητη απόφαση σε ποινή στερητική της ελευθερίας. Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι στο τέλος της ανωτέρω παρ. 3 του άρθ. 66 Ν. 2121/1993, προστέθηκε, με το άρθ. 81 παρ. 14 του Ν. 3057/2002, εδάφιο περιέχον διάταξη δικονομικής φύσεως, σύμφωνα με την οποία: "Η προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων σε μορφή κακουργήματος, εκδικάζεται από το αρμόδιο Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων". Τέλος, κατά το άρθ. 13 εδ. στ' ΠΚ (το οποίο, κατ' άρθ. 12 ΠΚ εφαρμόζεται και σε αξιόποινες πράξεις που προβλέπονται σε ειδικούς νόμους), κατ' επάγγελμα τέλεση του εγκλήματος συντρέχει, όταν από την επανειλημμένη τέλεση της πράξης, ή από την υποδομή που έχει διαμορφώσει ο δράστης με πρόθεση επανειλημμένης τέλεσης της πράξης, προκύπτει σκοπός του δράστη για πορισμό εισοδήματος (ΑΠ 218/2007 ΤΝΠ Νόμος, ΑΠ 1322/2006 ΤΝΠ Νόμος). Από τη διάταξη αυτή συνάγεται ότι για την κατ' επάγγελμα τέλεση του εγκλήματος απαιτείται αντικειμενικά μεν είτε επανειλημμένη τέλεση των πράξεων, χωρίς απαραίτητα να έχει προηγηθεί και καταδίκη του δράστη, είτε για πρώτη φορά τέλεση της πράξεως όχι όμως ευκαιριακά, αλλά βάσει σχεδίου, ήτοι όταν από την υποδομή που έχει διαμορφώσει ο δράστης και με την οργανωμένη ετοιμότητα του με πρόθεση επανειλημμένης τέλεσης πράξεων του εγκλήματος της παράνομης υιοθεσίας [έτσι στο πρωτότυπο] προκύπτει σκοπός πορισμού εισοδήματος. Επανειλημμένη τέλεση του εγκλήματος συντρέχει και επί διαπράξεως του εγκλήματος κατ' εξακολούθηση, αφού πρόκειται για μια μορφή αληθινής πραγματικής ομοειδούς συρροής, ενώ δεν απαιτείται να υπάρχουν προηγούμενες καταδίκες του δράστη (ΑΠ 1074/2006, ΠοινΔικ 2006.712, ΑΠ 586/2006, ΤΝΠ Νόμος, ΑΠ 1174/2005 ΠοινΔικ 2005, σ. 1485). Από την εκτίμηση του αποδεικτικού υλικού της δικογραφίας που σχηματίστηκε σχετικά με την αποδιδόμενη στον κατηγορούμενο πράξη και ειδικότερα από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων και όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα σε συνδυασμό με την απολογία του κατηγορουμένου προκύπτουν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Ο κατηγορούμενος μέχρι την 19.4.2006 (βλ. το από 1.10.2007 έγγραφο του Οργανισμού Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών) διατηρούσε στην ..... επί της οδού ..... κατάσταση πώλησης και συντήρησης φωτοτυπικών μηχανημάτων, ενώ παράλληλα, όπως καταθέτει και ο ίδιος, προέβαινε σε φωτοτύπηση (σύμφωνα πάντα με τον ίδιο) μικρού αριθμού εγγράφων που του προσκόμιζαν διάφοροι επαγγελματίες (δικηγόροι, συμβολαιογράφοι, δικαστές, πολιτικοί μηχανικοί κ.ά.), αλλά και βιβλίων που του προσκόμιζαν φοιτητές προκειμένου να δημιουργήσουν από τα βιβλία που οι ίδιοι αγόραζαν αντίτυπα για προσωπική τους χρήση. Το έτος 1999 ο εκδοτικός οίκος που έχει τη μορφή ανώνυμης εταιρίας και την επωνυμία "....." εξέδωσε το σύγγραμμα με τίτλο "....." που συνέγραψε ο καθηγητής της Νομικής Σχολής του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης ..... και αποτελεί πνευματικό δημιούργημα του συγγραφέα του, δυνάμει σχετικής σύμβασης που είχε καταρτίσει μαζί του, ώστε να προβεί σε εμπορική εκμετάλλευση αυτού. Το βιβλίο αυτό δεν διανεμόταν δωρεάν στους φοιτητές της Νομικής Σχολής του Δ.Π.Θ. που παρακολουθούσαν τα μαθήματα του Ποινικού Δικαίου. Το σύγγραμμα σημείωσε στην πώλη της Κομοτηνής αριθμό πωλήσεων πολύ κατώτερο από αυτό που ανέμεναν οι υπεύθυνοι του εκδοτικού οίκου, αλλά και ο ίδιος ο συγγραφέας. Συγκεκριμένα, ανέμεναν με βάση το γεγονός ότι για το βιβλίο αυτό ενδιαφέρονταν μόνο οι τριτοετείς φοιτητές της Νομικής Σχολής ότι θα πωλούνταν σε 3.500 αντίτυπα έναντι τιμήματος 11,5 ευρώ για κάθε αντίτυπο και ότι ο εκδοτικός οίκος θα απεκόμιζε το ποσό των 40.250 ευρώ. Παραταύτα οι πωλήσεις σύμφωνα με τους υπευθύνους του εκδοτικού οίκου ήταν σημαντικά λιγότερες, αν και δεν διευκρινίστηκε πόσες ήταν ακριβώς. Ο συγγραφέας του βιβλίου καταθέτει ότι είχαν περιέλθει σε αυτόν πληροφορίες ότι ο

κατηγορούμενος είχε φωτοτυπήσει το σύγγραμμα, το είχε χωρίσει σε δύο μέρη και αφού το αναπαρήγαγε εκ νέου με τη μέθοδο της φωτοτύπησης το πωλούσε στους ενδιαφερόμενους. Μάλιστα είχε ζητήσει από τη συνεργάτη της Νομικής Σχολής ..... να κάνει προφορικές συστάσεις στον κατηγορούμενο να σταματήσει την αναπαραγωγή του βιβλίου, διότι διαφορετικά θα κατέφευγε στη Δικαιοσύνη. Πράγματι η ..... έκανε τις σχετικές συστάσεις, δεν διαπίστωσε όμως η ίδια ότι πράγματι ο κατηγορούμενος προέβαινε σε αναπαραγωγή του συγκεκριμένου τουλάχιστον συγγράμματος.

Τελικά στον εκδοτικό οίκο περιήλθε ένα αντίτυπο του συγγράμματος, το οποίο αποτελεί έγγραφο της παρούσης δικογραφίας, χωρίς να είναι σαφές με ποιον ακριβώς τρόπο, αφού τούτο δεν διευκρινίζεται από κανένα έγγραφο ή μάρτυρα. Πιθανόν όμως να πρόκειται για το αντίτυπο που αναφέρει ο ..... στην από 21.2.2007 ένορκη κατάθεση ότι του παρέδωσε μια φοιτήτρια αγνώστων στοιχείων στις αρχές του 2006, χρόνος δηλαδή κατά τον οποίο τοποθετείται η τέλεση της πράξης. Το αντίτυπο αυτό, όπως διαπιστώνεται ευχερώς έχει εκδοθεί με τη μέθοδο της φωτοτύπησης και φέρει επ' αυτού επίσης φωτοτυπημένη (δηλαδή δεν προστέθηκε εκ των υστέρων) τη σφραγίδα του καταστήματος του κατηγορουμένου. Απολογούμενος ο κατηγορούμενος ισχυρίζεται ότι ουδέποτε έθεσε τη σφραγίδα του καταστήματος του επί οποιουδήποτε αντιτύπου. Ο ισχυρισμός βέβαια αυτός διαψεύδεται από το ίδιο το αντίτυπο.

Δεν προέκυψε εξάλλου ότι κάποιος άλλος αφαίρεσε τη σφραγίδα του καταστήματος του κατηγορουμένου και έθεσε αυτήν επί του αντιτύπου, ούτε άλλωστε και ο ίδιος ο κατηγορούμενος ισχυρίζεται κάτι τέτοιο, περιοριζόμενος απλά να αρνηθεί εντελώς το γεγονός, θεωρώ λοιπόν ότι ως προς αυτό το συγκεκριμένο αντίτυπο προέκυψαν επαρκείς ενδείξεις ότι ο κατηγορούμενος το αναπαρήγαγε και μάλιστα παράνομα, αφού δεν διέθετε την απαιτούμενη προς τούτο άδεια του εκδότη και στη συνέχεια το διένειμε στο κοινό, πωλώντας το σε άγνωστο πρόσωπο έναντι μη εξακριβωθέντος ανταλλάγματος, γι' αυτό άλλωστε και έθεσε την επαγγελματική του σφραγίδα επί του αντιτύπου.

Δεν προέκυψε όμως από κανένα στοιχείο της δικογραφίας, έγγραφο ή μάρτυρα ότι το συγκεκριμένο σύγγραμμα αναπαράχθηκε και σε άλλα αντίτυπα. Το γεγονός ότι το βιβλίο δεν σημείωσε τις αναμενόμενες πωλήσεις αυτό καθαυτό δεν αποτελεί ούτε καν απλή ένδειξη σε βάρος του κατηγορουμένου, καθώς οι λόγοι προς τούτο μπορούν να είναι πολλοί. Δεν είναι αναγκαίο ούτε προκύπτει από κάποιο στατιστικό στοιχείο ότι οι φοιτητές της Νομικής Σχολής αγοράζουν βοηθητικά συγγράμματα για τα μαθήματα του Τομέα του Ποινικού Δικαίου πέρα από αυτά που τους διανέμονται δωρεάν από τη Νομική Σχολή, ενώ και αυτοί που επιθυμούν καταρχήν να αγοράσουν ένα τέτοιο σύγγραμμα μπορεί να επιλέξουν ένα σύγγραμμα άλλου συγγραφέως ή και κανένα σύγγραμμα αν κρίνουν ότι δεν τους ικανοποιεί.

Εξάλλου, ακόμη και αν κάποιος αγοράζει ένα αντίτυπο που αναπαράχθηκε παράνομα δεν συνεπάγεται ότι ελλείψει τούτου θα αγόραζε το πρωτότυπο, καθώς η διαφορά στην τιμή τους είναι σημαντική (όπως προκύπτει από το έτερο βιβλίο που θα αναφερθεί αμέσως παρακάτω και το οποίο ως πρωτότυπο κοστίζει 35 ευρώ, ενώ ως αντίτυπο μόλις 9 ευρώ). Ο αριθμός δηλαδή των πωλήσεων δεν μπορεί ούτε κατά προσέγγιση να υπολογιστεί, ενώ είναι δυνατόν να προβαίνουν σε παράνομη μαζική ή μη αναπαραγωγή του συγγράμματος και άλλα πρόσωπα. Βέβαια ο εκδοτικός οίκος με την έγκληση του ισχυρίζεται ότι είχε πληροφορίες για συστηματική αναπαραγωγή τόσο του ίδιου όσο και άλλων βιβλίων που εξέδιδε, ο ισχυρισμός ωστόσο αυτός είναι εντελώς αόριστος, αφού δεν προσδιορίζει σε τι συνίστανται οι πληροφορίες αυτές ούτε ποια είναι τα βιβλία που παράνομα αναπαράχθηκαν, σε ποιο χρόνο ή σε πόσα αντίτυπα. Περαιτέρω, το έτος 2005 ο ανωτέρω εκδοτικός οίκος εξέδωσε ένα σύγγραμμα του ίδιου συγγραφέα με τίτλο ....., το οποίο επίσης αποτελεί πνευματικό δημιούργημα του συγγραφέα του. Ο συγγραφέας προειδοποίησε εκ νέου και προκαταβολικά τον κατηγορούμενο να μην προβεί σε παράνομη αναπαραγωγή του συγγράμματος του. Τον Ιανουάριο του έτους 2006 ο

εκδοτικός οίκος ενημέρωσε το συγγραφέα ότι και αυτού του βιβλίου οι πωλήσεις ήταν εξαιρετικά περιορισμένες.

Συγκεκριμένα, ότι οι πωλήσεις δεν ξεπερνούσαν τις 100, ενώ θα έπρεπε να κυμαίνονται μεταξύ των 1.200 και 1.500 αντιτύπων κατά το συγγραφέα μέχρι το χρόνο εκείνο ή να φτάνουν τα 2.300 αντίτυπα κατά τους υπευθύνους του εκδοτικού οίκου μέχρι το χρόνο υποβολής της έγκλησης 10.5.2006). Το Φεβρουάριο του έτους 2006 κατά την εξεταστική περίοδο και ειδικότερα κατά τη διεξαγωγή γραπτών εξετάσεων σε μάθημα του Ποινικού Δικαίου ο συγγραφέας του συγγράμματος, αλλά και ο επιτηρητής του μαθήματος, λέκτορας ....., διαπίστωσαν ότι πολλοί φοιτητές έφεραν μαζί τους ακριβές αντίτυπο του παραπάνω βιβλίου, το οποίο είχε τη μορφή κόκκινου παραλληλόγραμμου σπирάλ, όμοιο προφανώς με αυτό που περιέχεται στη δικογραφία. Το γεγονός αυτό επιβεβαιώνει και η μάρτυρας ....., η οποία στην από 27.9.2007 ένορκη κατάθεση της αναφέρει ότι φωτοτυπίες του ανωτέρω συγγράμματος εντόπισε (προφανώς να κατέχονται από φοιτητές) στα έδρανα των αμφιθεάτρων της Νομικής Σχολής.

Εξάλλου, και η μάρτυρας ..... αναφέρει ότι φωτοτυπίες συγγραμμάτων του ..... κυκλοφορούν ευρέως μεταξύ των φοιτητών της Νομικής Σχολής. Ο ..... αναφέρει ότι το γεγονός διαπίστωσε και ένας επιτηρητής των γραπτών εξετάσεων που ονομάζεται ....., αγνώστων λοιπών στοιχείων, το γεγονός όμως αυτό δεν εξακριβώθηκε, διότι δεν λήφθηκε ένορκη κατάθεση του. Τέλος, η μάρτυρας ..... αναφέρει ότι η ίδια κατόπιν παράκλησης μιας καθηγήτριας της από τη Νομική Σχολή, που ονομάζεται ....., αγνώστων λοιπών στοιχείων, αγόρασε για λογαριασμό της (της καθηγήτριας) από το κατάστημα του κατηγορουμένου ένα φωτοτυπημένο αντίτυπο ενός βιβλίου του Ποινικού Δικαίου έναντι του ποσού των εννέα ή δέκα ευρώ. Ωστόσο, παραδόξως, δεν θυμάται καθόλου πότε συνέβη το γεγονός αυτό. Τις φωτοτυπίες αυτές ετοίμασε εκείνη τη στιγμή ο κατηγορούμενος. Δεν διαπίστωσε πάντως αν ο κατηγορούμενος πωλούσε μαζικά παράνομα αντίτυπα συγγραμμάτων. Το αντίτυπο του δεύτερου αυτού βιβλίου που περιέχεται στη δικογραφία και από το οποίο λείπει το εξώφυλλο του πρωτότυπου (αλλά όχι και η σελίδα αυτού, όπου αναγράφονται τα σχετικά με την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας) φέρει στην αρχική του σελίδα φωτοτυπία απόδειξης του καταστήματος του κατηγορουμένου ποσού εννέα ευρώ, που συμπίπτει με το ποσό που φέρεται ότι κατέβαλε η μάρτυρας ..... για την αγορά του δικού της αντίτυπου (δεν αποκλείεται να πρόκειται για το συγκεκριμένο αντίτυπο που περιέχεται στη δικογραφία). Η απόδειξη φέρει ημερομηνία 17.2.2006. Και σε αυτή την περίπτωση η απόδειξη είναι ήδη φωτοτυπημένη και δεν προκύπτει ότι προστέθηκε εκ των υστέρων. Προκύπτουν, λοιπόν, επαρκείς ενδείξεις ότι το συγκεκριμένο αντίτυπο αναπαράχθηκε στο κατάστημα του κατηγορουμένου από τον ίδιο. Προέκυψε επίσης από τις προαναφερθείσες σαφείς μαρτυρικές καταθέσεις ότι εκδόθηκαν περισσότερα αντίτυπα του ίδιου βιβλίου. Ο μάρτυρας ..... κατέθεσε ότι αρκετοί φοιτητές του απάντησαν ότι τα προμηθεύτηκαν από το κατάστημα του κατηγορουμένου, πράγμα που επιβεβαιώνει και ο ..... που προσθέτει ότι, όπως ανέφεραν οι φοιτητές, αγόραζαν το σύγγραμμα από το κατάστημα του κατηγορουμένου έναντι του προαναφερθέντος ποσού των εννέα ευρώ, ενώ η τιμή των νόμιμων αντιτύπων ανέρχεται στα τριάντα πέντε ευρώ. Δεν προέκυψε πάντως με σαφήνεια ο ακριβής αριθμός των εκδοθέντων από τον κατηγορούμενο αντιτύπων. Στην έγκληση αναφέρεται ότι τα αντίτυπα που βρίσκονταν στο αμφιθέατρο της Νομικής Σχολής κατά τη διεξαγωγή των γραπτών εξετάσεων ήταν τουλάχιστον είκοσι τρία και ότι το γεγονός αυτό πληροφορήθηκε η εγκαλούσα εταιρία από τους επιτηρητές ....., ... και ....., αγνώστων λοιπών στοιχείων (δεν λήφθηκε ένορκη κατάθεση της). Και σε αυτήν την περίπτωση πάντως δεν είναι δυνατό να προσδιοριστεί ο ακριβής αριθμός αντιτύπων που αναπαρήγαγε ο κατηγορούμενος με βάση τους υπολογισμούς που αναφέρονται στην έγκληση, έστω και αν το σύγγραμμα ενδιαφέρει και τους δόκιμους αστυφύλακες της σχολής αστυφυλάκων της Κομοτηνής και επίσης δεν διανεμόταν δωρεάν στους φοιτητές της Νομικής Σχολής του Δ.Π.Θ. Ισχύουν δηλαδή όσα αναφέρθηκαν προηγουμένως ως προς το άλλο βιβλίο του ίδιου συγγραφέα.

Οπωσδήποτε, πάντως ο αριθμός πρέπει να είναι αρκετά μικρότερος από τον αναφερόμενο στην έγκληση αριθμό των 2.300 αντιτύπων από τις πωλήσεις των οποίων (σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του εκδοτικού οίκου που αναφέρονται στην έγκληση) έναντι τιμήματος 35 ευρώ για κάθε αντίτυπο θα απεκόμιζε ο εκδοτικός οίκος το ποσό των 70.500 ευρώ. Ο κατηγορούμενος σαφώς και γνώριζε ότι παρήγαγε παράνομα αντίτυπα των δύο συγγράμμάτων, άλλωστε στα συγγράμματα σαφώς αναφέρεται η σχετική απαγόρευση. Φαίνεται μάλιστα ότι λάμβανε και τα κατάλληλα μέτρα προφύλαξης, αφού δεν διατηρούσε έτοιμα αντίτυπα στο κατάστημα του, ώστε να μη γίνεται εύκολα αντιληπτή η δραστηριότητα του. Περαιτέρω, είναι γεγονός ότι ο κατηγορούμενος δεν διαμόρφωσε ιδιαίτερη υποδομή, καθώς η ύπαρξη ακόμη και πολλών φωτοτυπικών μηχανημάτων δικαιολογείται αφού αυτό ακριβώς ήταν το αντικείμενο της εργασίας του: η παραγωγή φωτοτυπιών. Προέκυψε ωστόσο, ότι η πράξη τελέστηκε επανειλημμένα. Συγκεκριμένα κατά τις αρχές του έτους 2006 ο κατηγορούμενος προέβη σε αναπαραγωγή τόσο του συγγράμματος ..... (μία φορά), ενώ κατά το χρονικό διάστημα από Ιανουάριο έως Φεβρουάριο του έτους 2006 προέβη σε αναπαραγωγή περισσότερων αντιτύπων του συγγράμματος ....., μια από τις οποίες έλαβε χώρα την 17.2.2006 και οι υπόλοιπες σε μη επακριβώς προσδιορισθείσες ημερομηνίες κατά το ίδιο χρονικό διάστημα. Είναι προφανές ότι όλα τα παραπάνω αντίγραφα δεν αναπαρήχθησαν την ίδια μέρα, άλλωστε ο ίδιος ο κατηγορούμενος επικαλείται το γεγονός ότι διέθετε κατά το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα μόνο δύο φωτοαντιγραφικά μηχανήματα κατάλληλα για την αναπαραγωγή εγγράφων, ότι στο κατάστημα του εργαζόταν μόνο ο ίδιος και ο γιος του και περιστασιακά η σύζυγος του γιου του και ότι η αναπαραγωγή και ενός μόνο αντιτύπου απαιτεί χρονικό διάστημα που ο ίδιος εκτιμά ότι απαιτεί μιάμιση ώρα. Τα περισσότερα αντίτυπα δηλαδή αναπαρήγαγε με περισσότερες πράξεις που τελέστηκαν σε περισσότερες μέρες κατά το ως άνω χρονικό διάστημα. Προφανής σκοπός της επανειλημμένης αυτής δραστηριότητας του κατηγορουμένου ήταν ο πορισμός εισοδήματος, διότι όπως προκύπτει από τον μαζική αναπαραγωγή των αντιτύπων ο κατηγορούμενος είχε αναγάγει την αναπαραγωγή των συγκεκριμένων τουλάχιστον συγγράμμάτων σε κύρια επαγγελματική δραστηριότητα από την οποία αποκόμιζε ικανοποιητικά χρηματικά ποσά, καθώς τα πωλούσε με το αντίτιμο των εννέα ευρώ ανά αντίτυπο και δεν απέβλεπε βέβαια στην εξυπηρέτηση των φοιτητών.

Προκύπτουν, συνεπώς, σε βάρος του κατηγορουμένου επαρκείς ενδείξεις ενοχής, ικανές να στηρίξουν δημόσια εναντίον του κατηγορία για την πράξη της κλοπής πνευματικής ιδιοκτησίας κατ' επάγγελμα και κατ' εξακολούθηση (άρ. 13 εδ. στ', 94 παρ. 1, 98 ΠΚ και 66 παρ. 1, 3 Ν. 2121/1993, όπως αντικ. με άρ. 81 παρ. 9 Ν. 3057/2002) και για το λόγο αυτό θα πρέπει το Συμβούλιο Σας να αποφανθεί σύμφωνα με τα άρ. 309 παρ. 1 εδ. ε' και 313 ΚΠΔ να παραπεμφθεί στο ακροατήριο του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Θράκης, που είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο (άρ. 66 παρ. 3 εδ. τελ. Ν. 2121/1993, 4 παρ. 1 εδ. δ' Ν. 1756/1981 εδ. δ', 109 εδ. α', 119 παρ. 1, 1.22 παρ. 1, 128 παρ. 1, 129 ΚΠΔ). Περαιτέρω μετά την απολογία του επιβλήθηκαν στον κατηγορούμενο με την υπ. αριθ. 35/2007 διάταξη της αναπληρώτριας Ανακρίτριας Πλημμελειοδικών Ροδόπης οι περιοριστικοί όροι α) της καταβολής εγγυοδοσίας ποσού τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ και β) της απαγόρευσης εξόδου από τη χώρα. Επειδή σε βάρος του κατηγορούμενου υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις ενοχής για την πράξη για την οποία παραπέμπεται παρίσταται απολύτως αναγκαίο να διατάξει το Συμβούλιο Σας τη διατήρηση της ισχύος της υπ. αριθ. 35/2007 διάταξης της αναπληρώτριας Ανακρίτριας Πλημμελειοδικών Ροδόπης με την οποία επιβλήθηκαν σε βάρος του οι ως άνω περιοριστικοί όροι, ώστε να διασφαλιστεί ότι ο κατηγορούμενος θα παραστεί στο δικαστήριο και θα υποβληθεί στην εκτέλεση της απόφασης.